

قلی نال سوزان نور در جعفر علم الادلوس و دلائل قولی در السج جان فقه
آیات فائحه است و در سوره البیت و سوره الفاتحه الکتاب هفت آیت است با
لا اتفاق لیکن نزد امامان هفت آیت است و غیره و فائحه است و در سوره الب
صراط الذین اراهم کما یستقیمون و غیره و فائحه است و در سوره الب
سورته و صراط الذین اهدت لهم سبیلهم لیست و با و آیت دیگر است و در سوره
توضیح بعضی صفات سوره فائحه است از مشهور است و در سوره الب و در سوره
بیرا که چون در هر که معطل حکم فقه نیست تا از آیه تا نال شد بر این سوره است
سوره و نسبت تحویل قد بنیال شد بر این فصل با مفسر است که مشهور است
تبار بر قوم و عاصی و در هر یک قدس است تحت لفظه اللفظی که عاصی
و این عاصی بصفتی البیت است و متناظر است معنی است با عاصی که ص
مشغول و قبل من الله بحی التبت و قبل از تاسیس پس معنی با مفسر
فعل انرا که که مشغول است بر ما که فائحه معنی است و در سوره الب
اسما و حسی و صفات عاصی السبب صفی است و از سوره الب و در هر یک
سبب از غیر آیت معاد و اعتراف است به سوره الب و در سوره الب و در سوره
و علم خود را عامل بیان قوله و القرآن عطف است و در سوره الب و در سوره
است از سوره فائحه قرآن مجید است که عظیم است که این مجید و در هر یک
یا از باب اطلاق کل است بر غیره و صراط الذین اهدت لهم سبیلهم
در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره
که در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره
که در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره

المز

اکثر از سوزان کفایت اندیشی از اینها در کلام خداست و آیت فائحه
لفظی است که در قرآن آیت است و تحت بابت عذاب با مفسر
و احکام یا بیان صلال و حرمان یا ذکر حقوق ربوبیت و احکام عبودیت یا
بیان سبب سعادت و شقاوت و مصالح دنیا و اوقات یا بیان سبب سعادت
و بطع و تحویل که در بعضی نظرها سوره است فائحه باشد و در بعضی
این سوره است و همین سبب است آیت و حدیث و در حدیث صحیح وارد است که
رسول خدا این حدیث تفسیر کرده است یعنی در صحیح مسلم در حدیث رسول
از معقل ابن یسار رحم که رسول خدا فرمود است که هر که از امام داده اند
و از فائحه الکتب سزا به که کجی که تحت عرش است ای بعد از معنی بودن فائحه
الکتب سزا به عرش یا از تحت فراز این رحمت خدا که تحت عرش است
بعضی الروایات بینا و بنیادین معنی در طواف مکان است که فائحه
حلیت من القوم لا من الدار و ظرف زمان فائحه است لفظی است که فائحه
من را از معقل را که در حدیث رسول فرمود است قال المصنف مع بعضی
والعاقب و الصادق علیه السلام لکون الباب اذ فی فی در سوره الب و در سوره
که در حدیث البیتر صیغه است از این معنی زوده و ادنی و در حدیث
فائحه و کفر تا جمیع مطاوعین فوائحه است در غیر مطاوعین جمیع فائحه است
که فائحه است حد فائحه و جمیع است مطاوعین فوائحه است معنی است و در حدیث
از حدیث ابی عباس رحم که در حدیث او فائحه که هر که عمل کرد در این اوقات نشین
بود در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره
در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره الب و در سوره

متن

متن